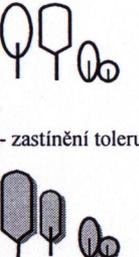
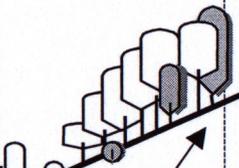

**Přirozený výskyt lesních dřevin a jejich porostů - v rámci fyto geografických oblastí ČR (FGO)
a vegetačních stupňů aktuální vegetace (VS a.v.); orientační přehled**

FGO	TERMOFYTIKUM		MEZO FYTIKUM		OREO FYTIKUM		
	extrazonální teplomilná vegetace a květena		zonální vegetace a květena temperátního (tj. mírného) pásu - ve středoevropských podmínkách oceanity		extrazonální horská vegetace a květena (fyziognomicky připomíná vegetaci boreálního čili severského [převážně jehličnatého] - nebo subarktického pásu)		
Legenda Jehličnaté dřeviny: SM JD KOS Listnaté dřeviny: - světlomilné (±) - zastínění tolerující (±)	(úvaly velkých řek) nížinné luhy	teplomilné doubravy	oblast opadavého listnatého lesa		horský smíšený les	klimaxové smrčiny	klimaxové porosty kleče
	měkký (tp) luh	tvrdý (jl) luh	území převážně s lesním vývojem; odlesnění až během středověku (etapovitě) (kulturní [náhradní] les: monokultury BO, SM) (kulturní [náhradní] les: monokultury SM, vz. BO) konec intenzivních zemědělských kultur ←		území ještě i dnes převážně lesnatá (kulturní [náhradní] les: převáž. monokult. SM)		území nad HHL i nad HHS
	trvalé odlesnění již od neolitu						
	přirozená vegetace jen výjimečně nižinné lužní lesy (zbytky)		většinou odlesněno				
							 hor. hranice stromová jřSM horní hranice lesa = HHL kleč (KOS); klimax. porosty nad HHL (nikoli kleč koso-dřevina [KOS] - či její hybrid - rostoucí uvnitř spmo [či mo!]) po HHS ojedinele zakrslé: SM, KL, OS, dále BR karpatská, VR slezská keř JŘ [ptačí] olysaly (<i>Sorbus aucuparia</i> subsp. <i>glabrata</i>)
	VR [bílá], TP [bílý], TPC ; OL [lepk.], střemcha autochtonní TPC jen zde	DB [letní (!)], JL [hbl.], JLV , JS , JSÚ autochtonní JSÚ jen zde oj. na některých (zpevněných) písčinych přespěch BO →	teplomilnější hbDB, teplomilné DB, šipákové DB v přirozených porostech je nejčastějším dubem DBZ (méně častými jsou DB, DBP, CER)	vlhčí nebo chladnější plošiny, zvlněné krajiny a kotliny: břDB, dbJD, acidofilní DB; hbDB chladnější a vlhčí řady; ev. i s BK a JD; vzácně státny až přechodová rašeliniště (event. s BL), v okolí s podmáčenými jdSM VR (křehká) začíná → ← VR (bílá) končí	květnaté BK (JD), acidofilní BK a JD nižších a středních poloh; jediný VS s výskytem autochton. MD v ČR (± jen Slezsko!) na přechodových rašeliništích BL OLŠ začíná → ← končí OL (lepkavá)	klimax horského smíšeného lesa se SM, JD, BK, KL (= acidofil. horské BK); v údolních polohách podmáčené až rašelinné JD až SM. (s hybridem KOS × BL) ← končí JD ← končí BO	klimaxové smrčiny u horní hranice lesa na vrchovištích uvnitř sm porostů KOS, příp. její hybrid s BL KOS i na minerální půdě na skalnatých místech (jen vzácně na Šumavě); končí tu (mj. také) ← BK a podél bystřin i ← OLŠ
VS a.v.	planární - nížinný (úvaly) (pla)	kolinní - pahorkatinný (co)	suprakolinní - kopcovinný (spco)	submontánní - podhorský, vrchovinný (sbmo)	montánní - hornatinný (mo)	supramontánní - středohorský, oreální, smrkový (spmo)	subalpínský klečový (nižší vysokohory) (sbalp)
Orientační údaj o nadmoř. výšce	150-210(-240) m	135-500(-740) m	200-550 m (115-650 m)	450-800 m (120-1000 m)	750-1100 m (500-1300 m)	1000-1370 m (800-1370 m)	1200-1602 m (1030-1602 m)